

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚA DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și a altor acte normative

Având în vedere necesitatea transpunerii Directivei 2015/2376/UE de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, directivă adoptată în data de 8 decembrie 2015, iar potrivit directivei statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2016 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma acesteia, având totodată obligația de a comunica Comisiei textul acestor măsuri,

ținând cont că, statele membre urmează să aplice măsurile respective de la 1 ianuarie 2017,

luând în considerare hotărârea CEDO pronunțată la 21 octombrie 2014 în Cauza Lungu împotriva României, se impune necesitatea modificării acelor prevederi ale Codului de procedură fiscală care, în cazul constatării unor indicii de evaziune fiscală de către organele fiscale implicate în proceduri de control fiscal, încheie acte administrative fiscale (decizii de impunere) și, în același timp, emit acte de sesizare penală, aspect care are ca efect desfășurarea simultană a procedurii judiciare penale și a procedurii administrative, înțelegând prin aceasta inspecția fiscală urmată de emiterea deciziei de impunere, soluționarea contestației și acțiunea în instanța de contencios administrativ,

în vederea continuării procesului de creștere a eficienței sistemului fiscal prin întreprinderea unor măsuri de reducere a sarcinii fiscale, într-un cadru fiscal-bugetar stimulat pentru dezvoltarea mediului economic privat,

având în vedere necesitatea consolidării raportului drepturi/obligații dintre contribuabil și organul fiscal, clădirii unei relații de încredere și cooperare și îmbunătățirii, pe această bază, a conformării voluntare în ceea ce privește obligațiile fiscale,

considerând că predictibilitatea legii fiscale este un element important în acest proces, iar pentru aceasta se impun operarea unor clarificări a unora dintre instituțiile juridice susceptibile de interpretare, pentru a avea reglementări clare, precise, previzibile și accesibile în domeniul procedurilor fiscale și, prin urmare, o mai corectă aplicare a Codului de procedură fiscală,

ținând cont de necesitatea reglementării unor reguli care să elimine din sfera evaziunii fiscale a faptelor care au ca rezultat un prejudiciu cu un impact redus asupra încasării veniturilor bugetare, cu consecința degrevării organelor de urmărire penală de astfel de dosare, urmând ca recuperarea prejudiciilor în astfel de situații să se realizeze pe cale administrativă care se bucură de o celeritate sporită raportat la procedura penală,

în scopul instituirii unor pârghii care să conducă la creșterea gradului de colectare a veniturilor bugetare precum și la diminuarea evaziunii fiscale în domeniul livrărilor de bunuri cu amănuntul și al prestărilor de servicii, direct către populație,

în vederea evitării situațiilor de înscriere în cazierul fiscal al practicienilor în insolvență în calitate de reprezentanți desemnați potrivit legii, a informațiilor privind inactivitatea debitorilor aflați în procedura de insolvență simplificată, faliment sau dizolvare, declarată în

temeiul art. 92 alin. (1) lit. a) - c) și e) - g) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, întrucât aceste situații nu presupun culpa acestor profesioniști deoarece remedierea lor nu intră în sfera atribuțiilor conferite de lege acestor persoane.

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (4) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Activitățile de administrare a creanțelor fiscale desfășurate de către alte instituții publice care au calitatea de organe fiscale, altele decât organele fiscale centrale și organele fiscale locale definite potrivit art. 1 pct. 31 și 32, se realizează astfel:

a) potrivit regulilor prevăzute de prezentul cod pentru organele fiscale centrale, în situația în care instituția face parte din structura administrației publice centrale;

b) potrivit regulilor prevăzute de prezentul cod pentru organele fiscale locale, în situația în care instituția face parte din structura administrației publice locale.”

2. Alineatul (4) al articolului 13 se abrogă.

3. După alineatul (2) al articolului 21 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În sensul prezentului articol, prin momentul constituirii bazei de impozitare se înțelege sfârșitul perioadei fiscale definită potrivit Codului fiscal sau altor legi care reglementează creanțe fiscale. Aceste prevederi nu se aplică impozitelor și taxelor locale reglementate de Codul fiscal pentru care momentul constituirii bazei de impozitare este cel prevăzut de acest act normativ.”

4. La articolul 25 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

”d) emitentul scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție ori instituția care a confirmat și acceptat scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție potrivit art. 211 lit. b), în cazul în care nu virat sumele de bani în conturile de venituri bugetare la solicitarea organului fiscal. Dispozițiile art. 2321 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare rămân aplicabile.”

5. După alineatul (4) al articolului 32 se introduce un nou alineat, alin. (5) cu următorul cuprins:

„(5) Modificarea domiciliului sau sediului social care reprezintă și domiciliu fiscal are ca efect și modificarea de drept a domiciliului fiscal iar contribuabilul/plătitorul nu are obligația depunerii cererii de modificare a domiciliului fiscal. În acest caz, transferul dosarului fiscal al contribuabilului/plătitorului de către vechiul organ fiscal central către noul organ fiscal central se face în termen de 15 zile lucrătoare de la data înscrierii în registrele în care, potrivit legii, se înregistrează modificările privind sediul social/domiciliul.”

6. După alineatul (3) al articolului 36 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

”(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care se modifică domiciliul fiscal potrivit art. 32 alin. (5), competența teritorială trece la noul organ fiscal central de la data împlinirii termenului prevăzut la acest alineat.”

7. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 47

Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului căruia îi este destinat. În situația contribuabilului/plătitorului fără domiciliu fiscal în România, care și-a desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului acestora, la domiciliul fiscal, prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate potrivit alin. (4)-(6).

(4) Comunicarea prin publicitate se efectuează prin afișarea unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului/plătitorului, după cum urmează:

a) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal central prin afișarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a A.N.A.F.;

b) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local prin afișarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective.

(5) Anunțul prevăzut la alin. (4) se menține afișat cel puțin 60 de zile de la data publicării acestuia și conține următoarele elemente:

a) numele și prenumele sau denumirea contribuabilului/plătitorului;

b) domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

c) denumirea, numărul și data emiterii actului administrativ fiscal.

(6) În cazul în care actul administrativ fiscal se comunică prin publicitate, acesta se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), organul fiscal competent poate decide comunicarea actului administrativ fiscal emis pe suport hârtie, prin remiterea, sub semnătură, la

domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului sau curatorului acestuia, prin angajații poprii ai organului fiscal.

(8) Dacă în procedura comunicării actului administrativ fiscal prin remitere potrivit alin. (7) acesta refuză primirea actului sau nu este găsit la domiciliul fiscal, se afișează pe ușa destinatarului o înștiințare.

(9) În situația prevăzută la alin. (8) contribuabilul/plătitorul ori împuternicitul acestuia este în drept să se prezinte la sediul organului fiscal emitent pentru a i se comunica actul administrativ fiscal în termen de maxim 15 zile de la data afișării înștiințării. În situația în care contribuabilul/plătitorul sau împuternicitul acestuia nu se prezintă în acest termen, actul se consideră comunicat la împlinirea acestui termen.

(10) Înștiințarea prevăzută la alin. (8) trebuie să cuprindă:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) numele și prenumele celui care a făcut afișarea și funcția acestuia;
- c) numele, prenumele și domiciliul fiscal al celui înștiințat;
- d) denumirea, numărul și data emiterii actului administrativ fiscal în legătură cu care se face înștiințarea;
- e) anul, luna, ziua și ora când afișarea a fost făcută;
- f) mențiuni cu privire la data la care se consideră comunicat actul administrativ fiscal, potrivit alin. (9);
- g) semnătura celui care a afișat înștiințarea.

(11) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie poate fi comunicat și prin remiterea, sub semnătură, la sediul organului fiscal emitent ori de câte ori contribuabilul/plătitorul sau împuternicitul acestora se prezintă la sediul organului fiscal și solicită acest lucru.

(12) Ori de câte ori comunicarea se realizează prin prin publicitate, potrivit alin. (4) sau prin afișare potrivit alin. (8), organul fiscal întocmește un proces-verbal. Procesul-verbal se întocmește și în situația în care contribuabilul primește actul administrativ fiscal, dar refuză să semneze dovada de înmânare ori, din motive întemeiate, nu o poate semna.

(13) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul/plătitorul a optat pentru această modalitate de emiterie și de comunicare, iar acesta se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data transmiterii actului către contribuabil/plătitor ori împuternicitul acestora.

(14) În cazul actelor administrative fiscale emise de către organul fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul Ministerului pentru Societatea Informațională.

(15) În cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului pentru Societatea Informațională. Pentru organul fiscal local, consiliul local stabilește, prin hotărâre, în funcție de capacitatea tehnică disponibilă, mijloacele electronice de transmitere la distanță ce urmează a fi utilizate de către respectivul organ fiscal local.

(16) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul societăților aflate în procedura insolvenței sau în dizolvare, potrivit legii, comunicarea actului administrativ fiscal se face

administratorului judiciar/lichidatorului la locul indicat de acesta ori de câte ori se solicită, în scris, acest lucru.

(17) În termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data emiterii actului administrativ fiscal, organul fiscal trebuie să inițieze acțiunile pentru comunicarea actului.”

8. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

”ARTICOLUL 61

Obligația instituțiilor de credit și altor entități de a furniza informații

(1) Instituțiile de credit au obligația ca, la solicitarea organului fiscal central, să comunice, pentru fiecare titular care face subiectul solicitării:

a) toate rulajele și/sau soldurile conturilor deschise la acestea, precum și informațiile și documentele privind operațiunile derulate prin respectivele conturi;

b) beneficiarii reali ai operațiunilor bancare, definiți potrivit legii.

(2) Instituțiile de credit sunt obligate să comunice organului fiscal central, zilnic, următoarele informații:

a) lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entități fără personalitate juridică ce deschid ori închid conturi, precum și datele de identificare ale persoanelor care dețin dreptul de semnătură pentru conturile deschise la acestea;

b) lista persoanelor care închiriază casete de valori, precum și încetarea contractului de închiriere;

c) operațiunile în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele, definite potrivit legii;

d) transferurile externe în și din conturi pentru sume a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro.

(3) Organul fiscal central la cererea justificată a organului fiscal local sau a altei autorități publice centrale și locale, transmite informațiile primite potrivit alin. (2) lit. a) referitoare la conturile bancare, în scopul îndeplinirii de către aceste autorități a atribuțiilor prevăzute de lege. Solicitarea și transmiterea de informații se face prin intermediul sistemului informatic pus la dispoziție de către A.N.A.F. Pe bază de protocol, încheiat între organul fiscal central și organul fiscal local sau altă autoritate publică, se poate asigura accesul direct în baza de date a organului fiscal central.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 11 alin. (3), informațiile obținute potrivit alin. (1) și alin. (2) lit. b) – d), precum și cele de la alin. (2) lit. a) referitoare la persoanele care dețin drept de semnătură, sunt utilizate doar în scopul îndeplinirii atribuțiilor specifice ale organului fiscal central.

(5) Următoarele persoane fizice sau juridice au obligația de a transmite organului fiscal central, zilnic, rapoartele de tranzacții suspecte definite potrivit legii, pentru operațiunile în lei sau în valută despre care au luat cunoștință cu ocazia desfășurării activității, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele, definite potrivit legii:

a) instituțiile de credit și sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine;

b) instituțiile financiare, precum și sucursalele din România ale instituțiilor financiare străine;

c) administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează, agenții de marketing autorizați/avizați în sistemul

pensiilor private;

d) cazinourile;

e) notarii publici, avocații și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență în întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare sau a altor bunuri ale clienților, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți comerciale, constituirea, administrarea ori conducerea societăților comerciale, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare ori desfășurarea, potrivit legii, a altor activități fiduciare, precum și în cazul în care își reprezintă clienții în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;

f) furnizorii de servicii pentru societăți și alte entități sau construcții juridice, alții decât cei prevăzuți la lit. e), așa cum sunt definiți potrivit legii;

g) persoanele cu atribuții în procesul de privatizare;

h) agenții imobiliari;

i) asociațiile și fundațiile;

j) orice persoană sau entitate care realizează transferuri electronice de numerar.

(6) Conținutul informațiilor, standardul de transmitere, tipurile de informații în legătură cu operațiunile și soldurile aferente conturilor bancare, precum și procedura de transmitere a informațiilor prevăzute de prezentul articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

9. Alineatul (6) al articolului 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Declarația de înregistrare fiscală se depune în termen de 30 de zile de la:

a) data înființării potrivit legii, în cazul persoanelor juridice, asocierilor și al altor entități fără personalitate juridică;

b) data stabilirii în România, în cazul persoanelor juridice străine care au locul exercitării conducerii efective în România;

c) data începerii activității pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, cu excepția celor care se înregistrează, potrivit legii speciale, la registrul comerțului;

d) data obținerii primului venit sau dobândirii calității de angajat, după caz, în cazul persoanelor fizice, altele decât cele de la lit. c);

e) data obținerii primului venit, în cazul persoanelor fizice și juridice nerezidente care nu au un sediu permanent sau o reprezentanță în România.”

10. După alineatul (3) al articolului 83 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Odată cu solicitarea deschiderii unui cont bancar sau închirierea unei casete de valori, instituțiile de credit transmit organului fiscal central solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală, pentru persoanele fizice nerezidente sau pentru persoanele juridice care nu dețin cod de identificare fiscală. Prevederile alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător, cu excepția termenului de transmitere către instituțiile de credit a certificatului de înregistrare fiscală care, în acest caz, este de 5 zile de la data solicitării atribuirii numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală.”

11. Alineatul (1) al articolului 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Contribuabilul/Plătitorul are obligația de a declara organului fiscal central, înființarea de sedii secundare, în termen de 30 de zile de la:

- a) data înregistrării/menționării acestora la registrul comerțului sau în alte registre în care a fost înregistrată entitatea care le-a înființat;
- b) data actului de înființare, în alte cazuri decât cele prevăzute la lit. a).”

12. După alineatul (6) al articolului 85 se introduce un nou alineat, alin. (7) cu următorul cuprins:

„(7) Prevederile alin.(6) nu sunt aplicabile în cazul în care organul fiscal deține documente doveditoare ale informațiilor înscrise în declarație de la contribuabil sau alte autorități ori instituții publice.”

13. Alineatele (5), (6) și (8) ale articolului 92 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Contribuabilul/Plătitorul declarat inactiv conform alin. (1) lit. a), d), e), f) și g) se reactivează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) își îndeplinește toate obligațiile declarative prevăzute de lege;
- b) nu înregistrează obligații fiscale restante.

(6) În cazul contribuabilului/plătitorului prevăzut la alin. (1) lit. d) - g), în vederea reactivării, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (5) și (5¹), trebuie să nu se mai afle în situația pentru care a fost declarat inactiv, conform mențiunilor înscrise în registrele în care a fost înregistrat, precum în nicio altă situație din cele prevăzute la alin. (1) lit. d) - g).

.....

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), (5¹) și (6), contribuabilul/plătitorul pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilul/plătitorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/plătitorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative.”

14. După alineatul (5) al articolului 92 se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Contribuabilul/Plătitorul declarat inactiv conform alin. (1) lit. b) și c) se reactivează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile prevăzute la alin. (5) și dacă organul fiscal central care a propus reactivarea constată că acesta funcționează la domiciliul fiscal declarat.”

15. Alineatul (1) al articolului 103 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă, cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura privind transmiterea declarației fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță, precum și declarațiile fiscale care se transmit obligatoriu prin asemenea mijloace se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

16. După alineatul (5) al articolul 103 se introduce un nou alineat, alin. (6) cu următorul cuprins:

„(6) În cazul creanțelor administrate de organul fiscal central sau de organul fiscal local, declarația fiscală depusă la un organ fiscal necompetent este considerată a fi depusă la data înregistrării acesteia la organul fiscal necompetent. În acest caz, organul fiscal necompetent transmite declarația fiscală la organul fiscal competent în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării declarației.”

17. După alineatul (2) al articolul 110 se introduce un nou alineat, alin. (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin derogare de la alin. (2), pentru obligațiile fiscale administrate de organele fiscale locale, termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală, dacă legea nu dispune altfel.”

18. La articolul 111, alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e) cu următorul cuprins:

„e) pe perioada cuprinsă între data comunicării actului de sesizare a organelor de urmărire penală sau a actului întocmit ca urmare a solicitării organelor de urmărire penală adresată organelor fiscale și data stingerii acțiunii penale.”

19. După alineatul (2) al articolului 130 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care contribuabilul/plătitorul nu se prezintă, din orice motiv, la data programată pentru discuția finală nu sunt aplicabile prevederile art. 9 alin. (3) lit. b).”

20. Alineatul (4) al articolului 130 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul/plătitorul, **chiar dacă acesta nu se prezintă din orice un motiv la discuția finală** sau data notificării de către contribuabil/plătitor că renunță la acest drept.”

21. După alineatul (6) al articolului 131 se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în raportul de inspecție fiscală nu se prezintă constatările organului de inspecție fiscală în legătură cu săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală, pentru care urmează a fi sesizate organele de urmărire penală și pentru care sunt aplicabile prevederile art. 132, precum și constatările făcute anterior inspecției fiscale în alte proceduri de control fiscal în legătură cu săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală pentru care au fost sesizate organele de urmărire penală.”

22. După alineatul (4) al articolului 134 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), ori de câte ori pe perioada unei inspecții fiscale este necesară efectuarea unui control inopinat la contribuabilul/plătitorul supus inspecției, echipa de inspecție fiscală desemnată cu efectuarea inspecției fiscale este competentă să efectueze controlul inopinat. În acest caz, durata controlului inopinat nu intră în calculul duratei

inspecției fiscale.”

23. Alineatul (1) al articolului 145 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal, cu excepția cazurilor în care în orice procedură de control fiscal se fac sau au fost făcute constatări în legătură cu săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală pentru care sunt sau vor fi sesizate organele de urmărire penală.”

24. Alineatul (1) al articolului 150 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Procesele-verbale care stau la baza sesizării organelor de urmărire penală prin care organele fiscale constată situații de fapt ce ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, precum și procesele-verbale încheiate la solicitarea organelor de urmărire penală, prin care se evaluează prejudiciul nu sunt acte administrativ-fiscale în sensul prezentului cod.”

25. După alineatul (3) al articolului 155 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere emisă în baza unei declarații de impunere în sensul art. 1 pct. 18 lit. c), comunicată după expirarea termenelor de plată prevăzute de Codul fiscal sau alte legi speciale care reglementează respectivele obligații fiscale, sunt scadente în termen de 5 zile de la data comunicării deciziei de impunere, cu condiția depunerii de către contribuabil/plătitor a declarațiilor fiscale în termenul prevăzut de lege.”

26. La articolul 156 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d) cu următorul cuprins:

„d) al deciziei de impunere emisă de organul fiscal potrivit art. 107, pentru obligațiile fiscale a căror scadență era împlinită la data comunicării deciziei.”

27. După alineatul (2) al articolului 160 se introduc șapte noi alineate, alin. (3)-(9), cu următorul cuprins:

” (3) Certificatul de atestare fiscală prevăzut la alin. (2) nu se solicită în următoarele situații:

a) în cazul contribuabililor care la data decesului nu au avut alocat codul numeric personal;

b) în cazul în care se solicită eliberarea de către notarul public a unui certificat de calitate de moștenitor.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care procedura succesorală se soluționează de către instanța de judecată.

(5) După finalizarea procedurii succesoriale notarul public transmite organului fiscal central competent, precum și organului fiscal local în a cărui rază teritorială se află sediul biroului notarial, în termen de 30 de zile de la încheierea acesteia, o copie a certificatului de moștenitor.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazul în care în masa succesorală se află și bunuri imobile, obligația comunicării copiei certificatului de moștenitor împreună cu încheierea de intabulare a acestuia revine Biroului de cadastru și publicitate imobiliară care a dispus înscrierea bunului în cartea funciară. În acest caz, comunicarea se face către organul fiscal central competent și organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile imobile.

(7) După înscrierea în cartea funciară a actului autentic notarial, a hotărârii judecătorești sau, după caz, a actului de adjudecare prin care se transferă dreptul de proprietate asupra unui bun imobil, Biroul de cadastru și publicitate imobiliară comunică organului fiscal local de la locul situării bunului imobil o copie a încheierii de intabulare la care se atașează și copia actului de înstrăinare a bunului imobil.

(8) Solicitarea și eliberarea certificatului de atestare fiscală potrivit alin. (2) sau art. 159 alin. (1), precum și transmiterea documentelor prevăzute la alin. (5)-(7) se face prin mijloace electronice de transmitere la distanță conform unor proceduri care se aprobă astfel:

a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, pentru solicitările ce se depun la organul fiscal central și respectiv comunicările făcute către acesta;

b) prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, pentru solicitările ce se depun la organul fiscal local și respectiv comunicările făcute către acesta.

(9) Organele fiscale centrale și locale au acces la registrele naționale notariale conform procedurilor aprobate potrivit alin. (8).”

28. Alineatul (2) al articolului 162 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lista se publică trimestrial, până în ultima zi a primei luni din trimestrul următor celui de raportare, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central și semestrial, până în ultima zi a primei luni din semestrul următor celui de raportare, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local. Lista cuprinde obligațiile fiscale restante la sfârșitul trimestrului sau, după caz, semestrului și neachitate la data publicării listei. Plafonul obligațiilor fiscale ce urmează a fi cuprinse în listă se stabilește astfel:

a) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui A.N.A.F.;

b) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotărâre a consiliului local;

c) în cazul creanțelor fiscale administrate de alte instituții publice, prin ordin al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.”

29. La articolul 163, alineatul (11), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) în cazul plăților efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuată tranzacția, astfel cum este confirmată prin procedura de autorizare a acesteia.”

30. Alineatul (12) al articolului 168 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) În cazul în care din eroare, instituțiile de credit virează organului fiscal sume reprezentând credite nerambursabile sau finanțări primite de la instituții sau organizații **naționale ori** internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte, prin excepție de la prevederile alin. (8), sumele respective se restituie la cererea instituției de credit sau a contribuabilului/plătitorului, chiar dacă acesta înregistrează obligații restante.”

31. Alineatul (4) al articolului 176 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Penalitatea de întârziere nu se aplică pentru obligațiile fiscale principale pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181.”

32. Alineatul (7) al articolului 181 se abrogă.

33. După alineatul (11) al articolului 181 se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

„(12) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie de impunere emisă urmare procedurii de verificare a situației fiscale personale. În acest caz penalitatea de nedeclarare se calculează începând cu prima zi a anului fiscal următor celui de impunere și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

34. La articolul 184 alineatul (6), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) obligațiile fiscale care au făcut obiectul unei eșalonări acordate în temeiul prezentului capitol, care și-a pierdut valabilitatea, indiferent dacă eșalonarea la plată a fost ulterior modificată sau menținută;”.

35. După articolul 184 se introduce un nou articol, art. 184¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 184¹

Instituirea posibilității acordării amânărilor la plată de către organul fiscal central

(1) Pentru contribuabilii aflați în procedura simplificată sau a falimentului potrivit Legii insolvenței nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, pentru motive legate de lipsa disponibilităților bănești, practicienii în insolvență pot solicita amânarea la plată a impozitelor și contribuțiilor aferente veniturilor de natură salarială născute după data deschiderii procedurii, în condițiile prezentului articol.

(2) În vederea acordării amânării la plată, practicienii în insolvență reprezentanți ai debitorilor prevăzuți la alin. (1), depun o cerere, la organul fiscal central competent. În cerere practicianul în insolvență indică și perioada pentru care se solicită amânarea la plată. La cerere se anexează documente doveditoare a lipsei disponibilităților bănești.

(3) Obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1) se amână la plată până la data distribuirii primelor sume obținute din valorificarea activelor debitorilor prevăzuți la alin. (1) ulterior aprobării amânării, dar nu mai mult de 6 luni.

(4) În cazul în care nicio valorificare de active nu s-a realizat în termenul prevăzut la alin. (3), sau sumele obținute din valorificare nu sunt suficiente pentru achitarea obligațiilor fiscale amânate la plată, practicienii în insolvență pot depune o cerere de menținere a amânării la plată pentru sumele rămase de plată. În acest caz, practicienii în insolvență prezintă organului fiscal competent o informare cu privire la sumele obținute din valorificare și modul de distribuire a acestora.

(5) Cererea prevăzută la alin. (2) sau (3) se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de amânare sau decizie de menținere a amânării, în termen de maximum 10 zile de la data depunerii cererii. În cazul în care lipsa disponibilităților bănești nu este justificată, organul fiscal emite o decizie de respingere a amânării.

(6) Prin excepție de la dispozițiile art. 176, pe perioada de valabilitate a amânării la plată debitorii nu datorează dobânzi și penalități de întârziere.

(7) Practicianul în insolvență răspunde solidar cu debitorul în situația în care la împlinirea termenului prevăzut la alin. (3) nu au fost achitate sumele amânate la plată și practicianul în insolvență nu depune o nouă cerere de amânare. Dispozițiile art. 26 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(8) Procedura de acordare a amânării la plată se aprobă prin ordin al președintelui ANAF.”

36. Alineatele (4) și (6) ale articolului 191 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile art. 158 certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale restante existente în sold la data eliberării acestuia.

.....

(6) Prin excepție de la prevederile art. 158 certificatul de atestare fiscală are valabilitate de 90 de zile de la data eliberării.”

37. La articolul 195 alineatul (1) litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) creanțele stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, **precum și amenzile de orice fel**, în situația în care transmiterea creanțelor se efectuează pe perioada derulării eșalonării la plată;”.

38. Alineatul (7) al articolului 195 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Odată cu depunerea cererii, debitorul trebuie să constituie și garanțiile prevăzute de prezentul capitol, corespunzător condițiilor în care urmează să se modifice decizia de eșalonare la plată. **În situația în care, în procedura de soluționare a cererii prevăzute la alin. (1), organul fiscal constată că garanția este insuficientă și nu există alte motive de respingere a cererii, organul fiscal emite acordul de principiu. Dispozițiile art. 193 alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.**”

39. După alineatul (3) al articolului 199 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile pentru obligațiile fiscale principale eșalonate la plată și pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181. În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru aceste obligații fiscale se datorează penalitatea de nedeclarare prevăzută de art. 181 alin. (1).”

40. La art. 201 denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

„**ARTICOLUL 201 - Dobânzi în cazul pierderii valabilității eșalonării la plată**”

41. La articolul 211, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

”b) scrisoare de garanție emisă de o instituție de credit sau, după caz, **de o instituție financiară nebancaară autorizată pentru emiterea de garanții** ori poliță de asigurare de garanție emisă de o societate de asigurare. În cazul în care scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție este emisă de o instituție financiară din afara României, aceasta trebuie să fie confirmată și acceptată de o instituție de **credit sau de o instituție financiară nebancaară autorizată pentru emiterea de garanții ori de o societate de asigurare**, din România;”.

42. Alineatul (13) al articolului 213 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13) Împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate face contestație, **în termen de 30 de zile**, la instanța de contencios administrativ competentă, **fără a fi necesară parcurgerea procedurii prealabile.**”

43. După alineatul (1) al articolului 217 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

”(2) În cazul în care pentru același titlu executoriu organul fiscal emite și comunică debitorului mai multe somații, termenul de prescripție se întrerupe potrivit alin. (1) lit. c) doar în cazul primei somații.”

44. Alin. (2¹) și (4) ale articolului 220 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), prin ordin al președintelui A.N.A.F. se stabilesc:

- a) cazurile speciale de executare silită, precum și structura abilitată cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită;
- b) alte organele fiscale pentru îndeplinirea unor acte de executare silită.

.....
(4) Organele prevăzute la alin. (2) - (3) sunt denumite în continuare organe de executare silită.”

45. La articolul 233 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) pe o perioadă de cel mult 6 luni, în cazuri excepționale, și doar o singură dată pentru același debitor, prin hotărâre a Guvernului, cu respectarea regulilor în materie de ajutor de stat.”

46. După alineatul (5) al articolului 235 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

”(6) Pe toată perioada suspendării executării silite potrivit prezentului articol, pentru creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării organul fiscal nu emite și nu comunică decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii.”

47. Alineatele (2) și (5) ale articolului 236 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) Sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanțări primite de la instituții sau organizații **naționale ori** internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte nu sunt supuse executării silite prin poprire, în cazul în care împotriva beneficiarului acestora a fost pornită procedura executării silite.”

.....
(5) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se înființează de către organul de executare silită, printr-o adresă care se comunică terțului poprit, cu respectarea termenului prevăzut la art. 230. O copie a adresei de înființare a popririi se comunică și debitorului.”

48. Alineatele (5), (8)-(10) ale articolului 242 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(5) Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestr, dispozițiile art. 238 alin. (9) - (11), art. 239 alin. (1) și (2) și art. 241 fiind aplicabile. **În acest caz, procesul-verbal de sechestr va cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 239**

alin. (1), numărul cadastral și numărul de carte funciară, dacă acestea reies din documentele prezentate de debitor.

.....
(8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare silită care a instituit sechestrul va solicita de îndată biroului de **cadastru și publicitate imobiliară întabularea ipotecii legale în cartea funciară, în termenele și condițiile prevăzute de lege**, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestrul.

(9) **Biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul** comunică organului de executare silită, la cererea acestuia, în termen de 10 zile, **un extras de carte funciară pentru informare sau un certificat de sarcini, după caz. Titularii drepturilor reale și sarcinilor constituite asupra imobilului urmărit** trebuie înștiințați de către organul de executare silită și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului.

(10) Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor prevăzute la alin. (9), sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la **întabularea ipotecii legale în cartea funciară**, să comunice în scris organului de executare silită titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.”

49. După alineatul (2) al articolului 250 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

”(2¹) Publicitatea vânzării se realizează și pe pagina de internet a organului fiscal și prin alte mijloace de publicitate dacă se asigură gratuitatea publicității.”

50. La articolul 250 alineatul (4), litera l) se modifică și va avea următorul cuprins:

„l) mențiunea că toți cei interesați în cumpărarea bunurilor nu trebuie să aibă obligații fiscale restante față de organul fiscal emitent al anunțului, la sfârșitul lunii anterioare datei licitației. Verificarea acestei condiții se face de organul fiscal, din oficiu, pe baza informațiilor obținute din evidențele fiscale;”.

51. Alineatul (14) al articolului 250 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(14) În situația în care nici la a treia licitație nu se vinde bunul se organizează o nouă licitație. În acest caz bunul **va** fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației, dar nu mai mic decât cuantumul taxei de participare la licitație.”

52. După alineatul (14) al articolului 250 se introduce un nou alineat, alin. (14¹), cu următorul cuprins:

„(14¹) Prin excepție de la prevederile alin. (14), în cazul în care se valorifică bunuri imobile, iar la licitație se prezintă un singur ofertant, vânzarea se poate face doar în condițiile în care se oferă cel puțin prețul de pornire a licitației.”

53. Alineatul (1) al articolului 254 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) În cazul vânzării bunurilor imobile, organul de executare silită încheie procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 253 alin. (1), dacă bunul a fost vândut cu plata în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate **și servește la întabulare în cartea funciară**, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Un exemplar al procesului-

verbal de adjudecare a bunului imobil se transmite, în cazul vânzării cu plata în rate, **biroului de cadastru și publicitate imobiliară** pentru a **nota** interdicția de înstrăinare și grevare a bunului până la plata integrală a prețului și a dobânzii sau majorării de întârziere, după caz, stabilite pentru imobilul transmis.”

54. După alineatul (1) al articolului 254 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) Notarea interdicțiilor se radiază, cu respectarea prevederilor legale, la cererea adjudecatarului sau a organului de executare silită, pe baza adresei emisă de organul fiscal care atestă plata integrală a prețului.”

55. La articolul 254 alineatul (2), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) datele de identificare a bunului, **cu menționarea numărului cadastral și de carte funciară, după caz;**”.

56. Alineatul (2) al articolului 255 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. a), cu ocazia reluării procedurii în cadrul termenului de prescripție, dacă organul de executare silită consideră că nu se impune o nouă evaluare, prețul de pornire a licitației nu poate fi mai mic decât 50% din prețul de evaluare a bunurilor. În acest caz, bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației. Dispozițiile alin. (14) și alin. (14¹) ale art. 250 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

57. Alineatul (2) al articolului 257 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Sumele realizate din executare silită potrivit alin. (1) sting creanțele fiscale în ordinea vechimii titlurilor executorii, **cu excepția sumelor realizate prin poprire**. În cadrul titlului executoriu se sting mai întâi creanțele fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi creanțele fiscale accesorii, în ordinea vechimii. Prevederile art. 165 alin. (3) referitoare la ordinea vechimii sunt aplicabile în mod corespunzător. **Sumele realizate ca urmare a popririi sting creanțele fiscale incluse în titlurile executorii pentru care s-a aplicat această măsură.**”

58. După alineatul (5) al articolului 257 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Sumele realizate în cursul procedurii de executare silită efectuată în baza titlurilor executorii transmise, potrivit legii, organului fiscal de către alte instituții sau autorități publice, se virează de către organul fiscal în conturile indicate de instituția sau autoritatea solicitantă sau în titlul executoriu, după caz, în termen de 15 zile de la încheierea procesului-verbal de distribuire a sumelor încasate în procedura de executare silită.”

59. După articolul 266 se introduce un nou capitol, Capitolul XII¹ - Dispoziții speciale aplicabile cazurilor speciale de executare silită cuprinzând art. 267¹ – art. 267⁵, cu următorul cuprins:

„Capitolul XII¹

Dispoziții speciale aplicabile cazurilor speciale de executare silită

ARTICOLUL 267¹

Sfera de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică pentru executarea silită a tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea de infracțiuni astfel:

- a) sumele reprezentând repararea prejudiciului material;
- b) amenzi;
- c) cheltuieli judiciare;
- d) sume confiscate.

(2) Prin cazuri speciale de executare în sensul prezentului capitol se înțeleg cazurile date în competența organului de executare prevăzut la art. 220 alin. (2¹) lit. a).

ARTICOLUL 267²

Comunicarea actelor de executare silită cazuri speciale

Prin excepție de la prevederile art.47 alin. (1) în cazul debitorului care datorează sume de natura celor prevăzute la art. 267¹ și care sunt arestate preventiv sau încarcerate în penitenciar, comunicarea actelor de executare silită se realizează la sediul locului de deținere.

ARTICOLUL 267³

Executarea silită în cazul debitorilor insolvenți

(1) Prin excepție de la dispozițiile Legii insolvenței nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, executarea silită a creanțelor prevăzute la art. 267¹ datorate de debitorii declarați insolvenți, se realizează potrivit dispozițiilor prezentului cod.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 220 alin. (8), în cazul debitorului care datorează sume de natura celor prevăzute la art. 267¹ și pentru care s-a dispus atragerea răspunderii potrivit prevederilor legislației privind insolvența, coordonarea executării silite revine organului de executare silită cazuri speciale în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.

ARTICOLUL 267⁴

Condițiile începerii executării silite cazuri speciale

Prin excepție de la dispozițiile art. 230, pentru creanțele prevăzute la art. 267¹ se aplică măsurile de executare silită prevăzute de prezentul cod, fără comunicarea somației.

ARTICOLUL 267⁵

Valorificarea bunurilor sechestrate prin licitație prin mijloace electronice

Bunurile ce au făcut obiectul executării silite cazuri special se pot valorifica și prin licitație prin mijloace electronice potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

60. După alineatul (7) al articolului 272 se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale prin care sunt individualizate obligații fiscale accesorii aferente unor obligații fiscale principale individualizate într-o decizie de impunere sau, după caz, într-o decizie pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, contestată în condițiile prezentului titlu, se soluționează de către structura specializată de soluționare a contestațiilor sau, după caz, Direcția

generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. competentă să soluționeze contestația împotriva deciziei de impunere sau, după caz, împotriva deciziei pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală.”

61. Alineatele (3) și (4) ale articolului 278 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acesteia și obligațiile fiscale nu se înscriu în certificatul de atestare fiscală. Aceste efecte privesc atât obligațiile fiscale principale individualizate în actul administrativ suspendat la executare cât și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora, chiar dacă aceste obligații fiscale accesorii sunt individualizate în acte administrative fiscale care nu sunt suspendate la executare.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 173 și ale art. 181, în cazul în care instanța judecătorească de contencios administrativ admite cererea contribuabilului/plătitorului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se datorează penalități de întârziere sau penalități de nedeclarare pe perioada suspendării. În cazul creanțelor administrate de organul fiscal local, pe perioada suspendării se datorează majorări de întârziere de 0,5% pe lună sau fracțiuni de lună, reprezentând echivalentul prejudiciului.”

62. La articolul 286, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

”i) *schimb de informații automat*:

1. în sensul art. 291 alin. (1) și al art. 291¹, comunicarea sistematică a informațiilor predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art.291 alin.(1), trimiterea la informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statelor membre care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și procesare a informațiilor din acel stat membru.

2. În sensul art. 291 alin. (4), comunicarea sistematică a informațiilor predefinite referitoare la rezidenții din alte state membre către statul membru de rezidență relevant, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În contextul art. 291 alin. (4) și (7), al art. 304 alin. (2) și al art. 308 alin. (2) și (3), orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa I la prezentul cod.

3. În sensul oricăror alte dispoziții din prezentul capitol, în afară de art. 291 alin. (1) și (4) și de art. 291¹, comunicarea sistematică de informații predefinite furnizate în conformitate cu pct. 1 și 2;”.

63. La articolul 286, după litera m), se introduc șase noi litere, lit. n) – ș), cu următorul cuprins:

”n) *decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră* - orice acord, comunicare sau orice alt instrument sau acțiune cu efecte similare, inclusiv o decizie emisă, modificată sau reînnoită în contextul unui control fiscal și care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. este emisă, modificată sau reînnoită de către sau în numele guvernului sau al autorității fiscale a unui stat membru sau de către subdiviziunile teritoriale sau administrative ale statului membru, inclusiv autoritățile locale, indiferent dacă aceasta este efectiv utilizată;

2. este emisă, modificată sau reînnoită la adresa unei anumite persoane sau a unui anumit grup de persoane și pe care această persoană sau acest grup de persoane are dreptul să se bazeze;

3. se referă la interpretarea sau aplicarea unei dispoziții legale sau administrative privind administrarea sau aplicarea normelor legale naționale referitoare la impozitele din statul membru sau din subdiviziunile teritoriale sau administrative ale statului membru, inclusiv autoritățile locale;

4. se referă la o tranzacție transfrontalieră sau la întrebarea dacă activitățile desfășurate de o persoană într-o altă jurisdicție generează sau nu un sediu permanent; și

5. este luată anterior tranzacțiilor sau activităților dintr-o altă jurisdicție care au potențialul de a genera un sediu permanent sau anterior depunerii declarației fiscale pentru perioada în care a avut loc tranzacția sau seria de tranzacții sau activități.

Tranzacțiile transfrontaliere pot include, fără a se limita la acestea, realizarea de investiții, furnizarea de bunuri, servicii, finanțare sau utilizarea unor active corporale sau necorporale și nu trebuie neapărat să implice în mod direct persoana căreia i se adresează decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră.

o) *acord prealabil privind prețul de transfer* - orice acord, comunicare sau orice alt instrument sau acțiune cu efecte similare, inclusiv unul (una) emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) în contextul unui control fiscal și care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. este emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) de către sau în numele guvernului sau al autorității fiscale din unul sau mai multe state membre, inclusiv al oricărei subdiviziuni teritoriale sau administrative din acestea, inclusiv autorități locale, indiferent dacă acesta (aceasta) este efectiv utilizat(ă);

2. este emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) la adresa unei anumite persoane sau a unui grup de persoane și pe care această persoană sau grup de persoane are dreptul să se bazeze; și

3. stabilește, anterior tranzacțiilor transfrontaliere între întreprinderi asociate, un set corespunzător de criterii pentru stabilirea prețurilor de transfer pentru aceste tranzacții sau determină atribuirea profiturilor către un sediu permanent.

p) *întreprinderi asociate* - o întreprindere care participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei alte întreprinderi sau când aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul întreprinderilor;

r) *prețurile de transfer* - prețurile la care o întreprindere transferă bunuri corporale și necorporale sau oferă servicii întreprinderilor asociate, iar «stabilirea prețurilor de transfer» se interpretează în consecință;

s) *tranzacție transfrontalieră*:

1. în sensul lit. n) - o tranzacție sau o serie de tranzacții în care:

(i) nu toate părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții au rezidența fiscală în statul membru care emite, modifică sau reînnoiește decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră;

(ii) oricare dintre părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții are în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;

(iii) una dintre părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții își desfășoară activitatea într-o altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent și tranzacția sau seria de tranzacții constituie o parte sau totalitatea activității la sediul permanent. O tranzacție sau o serie de tranzacții transfrontaliere include, de asemenea, măsurile luate de către o persoană în ceea ce privește activitățile comerciale din altă jurisdicție pe care persoana respectivă le desfășoară prin intermediul unui sediu permanent; sau

(iv) tranzacțiile sau seriile de tranzacții respective au un impact transfrontalier.

2. în sensul lit. o) - r) - o tranzacție sau o serie de tranzacții care implică întreprinderi

asociate care nu își au toate rezidența fiscală pe teritoriul aferent unei singure jurisdicții sau o tranzacție sau o serie de tranzacții care au un impact transfrontalier;

ș) întreprindere – în sensul lit. o) – s), orice formă de desfășurare a unei activități comerciale.”

64. Alineatul (5) al articolului 291 se abrogă.

65. După articolul 291 se introduc două noi articole, art. 291¹ și 291², cu următorul cuprins:

”ARTICOLUL 291¹

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer

(1) În cazul în care autoritatea competentă din România emite, modifică sau reînnoiește o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau un acord prelabil privind prețul de transfer după data de 31 decembrie 2016, aceasta comunică, prin schimb automat, informații cu privire la acest lucru autorităților competente din toate celelalte state membre, precum și Comisiei Europene, cu respectarea prevederilor de la alin. (9), în conformitate cu măsurile practice aplicabile adoptate în temeiul art. 304.

(2) În conformitate cu măsurile practice aplicabile adoptate în temeiul art. 304, autoritatea competentă din România comunică informații și autorităților competente din toate celelalte state membre, precum și Comisiei Europene, cu respectarea prevederilor de la alin. (9), referitoare la deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și la acordurile prelabile privind prețul de transfer emise, modificate sau reînnoite într-un termen care începe cu cinci ani înaintea datei de 1 ianuarie 2017, astfel:

a) pentru deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer care au fost emise, modificate sau reînnoite între 1 ianuarie 2012 și 31 decembrie 2013, comunicarea are loc dacă acestea erau valabile la data de 1 ianuarie 2014;

b) pentru deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer care sunt emise, modificate sau reînnoite între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2016, comunicarea are loc indiferent dacă acestea sunt valabile la data de 1 ianuarie 2017.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), autoritatea competentă din România nu va comunica informațiile privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer emise, modificate sau reînnoite înainte de 1 aprilie 2016 la adresa unei anumite persoane sau a unui anumit grup de persoane care nu desfășoară în principal activități financiare sau de investiții, dar care are o cifră de afaceri anuală netă la nivelul întregului grup, conform definiției de la art. 2 pct.5 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului, care nu depășește echivalentul în lei a 40.000.000 euro pe parcursul exercițiului financiar care precedă datei emiterii, modificării sau reînnoirii respectivei decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acorduri prelabile privind prețul de transfer.

(4) Acordurile prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale cu țări terțe se exclud din domeniul de aplicare al schimbului automat de informații în cazul în care acordul internațional privind impozitarea în temeiul căruia a fost negociat acordul prelabil privind prețul de transfer nu permite divulgarea sa către terți. Aceste acorduri prelabile privind prețul de

transfer bilaterale sau multilaterale vor fi schimbate în temeiul art.292 în cazul în care acordul în temeiul căruia a fost negociat acordul prealabil privind prețul de transfer permite divulgarea acestora, iar autoritatea competentă a țării terțe acordă permisiunea ca informațiile să fie divulgate.

(5) În cazul în care acordurile prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale sunt excluse de la schimbul automat de informații potrivit alin. (4), informațiile prevăzute la alin. (8), menționate în cererea care conduce la emiterea unui astfel de acord prealabil privind prețul de transfer bilateral sau multilateral, fac în schimb obiectul unui schimb în temeiul alin. (1) - (3).

(6) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică în cazul în care o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră implică și se referă exclusiv la afacerile fiscale ale uneia sau mai multor persoane fizice.

(7) Schimbul de informații se desfășoară după cum urmează:

a) pentru informațiile comunicate potrivit prevederilor alin. (1), în termen de trei luni de la încheierea semestrului din anul calendaristic în care a fost emis/emisă, modificat/modificată sau reînnoit/reînnoită decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau acordul prealabil privind prețul de transfer;

b) pentru informațiile comunicate potrivit prevederilor alin. (2) și (3), înainte de data de 1 ianuarie 2018.

(8) Informațiile comunicate de către autoritatea competentă din România în conformitate cu prevederile alin. (1) –(3), cuprind următoarele:

a) identitatea persoanei, alta decât o persoană fizică, și, dacă este cazul, a grupului de persoane din care aceasta face parte;

b) un rezumat al conținutului deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al acordului prealabil privind prețul de transfer, inclusiv o descriere a activităților comerciale sau a tranzacției sau seriei de tranzacții relevante, prezentat în termeni abstracti, fără să conducă la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice;

c) data emiterii, modificării sau reînnoirii deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer;

d) data încetării perioadei de valabilitate a deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer, în cazul în care aceasta este specificată;

e) data încetării perioadei de valabilitate a deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer, în cazul în care aceasta este specificată;

f) tipul de decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acord prealabil privind prețul de transfer;

g) valoarea tranzacției sau a seriei de tranzacții aferente deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau acordului prealabil privind prețul de transfer dacă o astfel de valoare este menționată în decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau în acordul prealabil privind prețul de transfer;

h) descrierea setului de criterii utilizate pentru a stabili prețurile de transfer sau prețul de transfer în sine, în cazul unui acord prealabil privind prețul de transfer;

i) identificarea metodei utilizate pentru a stabili prețurile de transfer sau prețul de transfer în sine, în cazul unui acord prealabil privind prețul de transfer;

j) identificarea celorlalte state membre, dacă există, care pot fi vizate de decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acordul prealabil privind prețul de transfer;

k) identificarea oricărei persoane, alta decât o persoană fizică, din celelalte state membre, dacă există, care poate să fie afectată de decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acordul prealabil privind prețul de transfer (indicând statele membre de care sunt legate persoanele afectate);

l) precizarea dacă informațiile comunicate se bazează pe decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau pe acordul prealabil privind prețul de transfer în sine sau sunt furnizate ca urmare a cererii menționate la alin. (5).

(9) Informațiile definite la alin. (8) lit. a), b), h) și k) nu se comunică Comisiei Europene.

(10) Autoritatea competentă din România confirmă primirea informațiilor comunicate în temeiul alin. (8) lit.j), dacă este posibil prin mijloace electronice, autorității competente care le-a furnizat, fără întârziere și, în orice caz, în cel mult șapte zile lucrătoare de la primire. Această măsură se aplică până când registrul menționat la art. 304 alin. (5) devine funcțional.

(11) Autoritatea competentă din România poate, în conformitate cu art. 288 și art. 304 alin.(3), să solicite informații suplimentare, inclusiv textul integral al unei decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al unui acord prealabil privind prețul de transfer.

ARTICOLUL 291²

Statistici privind schimburile automate

Până la 1 ianuarie 2018, autoritatea competentă din România pune la dispoziția Comisiei Europene statistici anuale cu privire la volumul schimburilor automate prevăzute la art. 291 și 291¹ și, în măsura posibilului, informații cu privire la costurile și beneficiile administrative și de altă natură relevante legate de schimburile care au avut loc și orice potențiale modificări, atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru terți.”

66. După alineatul (5) al articolului 303, se introduc două noi alineate, alin. (6) și alin. (7), cu următorul cuprins:

”(6) Schimbul automat de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer în temeiul art. 291¹ se efectuează utilizând formularul-tip adoptat de Comisia Europeană.

(7) Regimul lingvistic adoptat de Comisia Europeană nu împiedică autoritatea competentă din România să comunice informațiile menționate la art. 291¹ în limba română. Cu toate acestea, regimul lingvistic respectiv poate prevedea ca elementele esențiale ale unor astfel de informații să fie trimise, de asemenea, într-o altă limbă oficială și de lucru a Uniunii Europene.”